

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27471/2023
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јамине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Митровић, адвокат из ... против тужених „Аlo Media System“ д.о.о. Београд, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених „Аlo Media System“ д.о.о. Београд и ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 320/22 од 16.09.2022. године, у седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених „Аlo Media System“ д.о.о. Београд и ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 320/22 од 16.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 320/22 од 16.09.2022. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 271/18 од 19.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени „Аlo Media System“ д.о.о. Београд и ББ из ... да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа узроковане кршењем претпоставке невиности, солидарно исплате износ од 80.000,00 динара, као и на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 19.05.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезу тужени „Аlo Media System“ д.о.о. Београд и тужени ББ, да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и углед узроковане кршењем претпоставке невиности, солидарно исплате преко досуђеног износа из става првог изреке до траженог износа од 100.000,00 динара, као и на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа преко досуђеног износа до траженог износа од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.05.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ВВ из ... да са сајта www.alo.rs уклони текстове под насловом „После напада на ДД! Ухапшен АА“, „Ало! Сазнаје! ДД претукао муж, ... завршила у Ургентном!“ и „Не могу да га нађу! АА побегао од полиције након што је претукао ДД“. Ставом четвртим

изреке, обавезан је тужени ГГ из ... да увод и изреку ове пресуде објави у дневним новинама „Ало“ о свом трошку без коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју дневних новина од дана правноснажности пресуде. Ставом петим изреке, дозвољено је преиначене тужбе учињено поднеском од 02.12.2021. године означањем нових тужених ВВ и ГГ из ... . Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 116.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 320/22 од 16.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, четвртном и у делу става петог изреке који се односи на туженог ГГ. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у ставу трећем, ставу петом у односу на туженог ВВ и ставу шестом изреке и предмет у тим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у потврђујућем усвајајућем делу у односу на захтев за накнаду штете због повреде части и угледа, тужени „Ало Media System“ д.о.о. Београд и ББ из ... благовремено су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавња судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку.

Предмет судске заштите је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на претпоставку невиности и достојанства личности у интернет издању Дневних новина Ало, а код утврђења да су објављеним спорним текстовима изнете неистините, непотпуне и непроверене информације, као и тврдње у погледу означавања учиониоца кажњивог дела пре правноснажности судске одлуке. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у побијаном делу, у погледу одговорности за накнаду штете првотуженог као издавача медија и туженог ББ као одговорног уредника медија, усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба чланова 73, 79, 112. став 2, 113. и 114. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016) и члана 200. Закона о облигационом односима. Тужени у образложењу ревизијских навода не указују на спорна правна питања од општег интереса, нити на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Поред наведеног, указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветној или сличној ситуацији у погледу одговорности тужених, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. ЗПП, која прописује услове за изјављивање ревизије, предвиђено је да се ревизија може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену (става 1. овог члана) и увек је дозвољена када је то посебним законом прописано (става 2. овог члана). Одредбом става 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Дакле, члан 403. ЗПП регулише општа правила о праву на ревизију, ако другачије није прописано посебним законом. Чланом 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен, а према ставу 2. исте законске одредбе, у парници по тужби за накнаду штете, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени.

Сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде која по закону не може да се поднесе.

Тужбом поднетом 24.04.2018. године тужилац је тражио да се тужени солидарно обавезу да му накнаде нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 100.000,00 динара.

Како се дозвољеност ревизије у односу на предметно новчано потраживање испитује према општем правилу садржаном у члану 403. став 3. ЗПП и зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде која у конкретном случају очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**